

1.  
Folkmedicin.

När man var "leten".

Om någon kom in och frös och kände sig förkyld, så sa de: "Du har bli't 'leten', du ska bara ta en kniv och bita i, så går det om!"

† leten

Skjutna för villappaskott.

När de sköt för villappaskott, så  
tog de en träballint, och på den lade de tre  
bogar kernt, och så kände de på öret den sjukas.  
Och det skulle de göra tre gånger.

3134

Ett bröllop.

Mitt bröllop var 1879 den 15 okt.  
Den dagen hade mor också haft ett bröllop.  
Det var väl en 60-70 personer bjudna. Det var  
först släkterna på båda sidor och så hela det  
stora umgänget och präst, klockare och domare  
och allt det förnämliga folket i Hoby. Det  
var ett par stycken, som gick omkring med  
bjudningsbrev. Det var Nils Jonasson och en  
brång, som vi hade. De gick omkring flera da-  
gar i förväg, för de som blev bjudna skulle  
ju ha tid att baka kaker, som de skulle ta  
med sig. Och de som gick omkring med bjud-  
ningarna blev så trakterade, så de kom hem

fulla som kajor om kvällarna. — När brud-  
gumman åkte till bröllopsgården, så brukade  
det ligga folk i dörren och skjuta för lo-  
vorn, och han skulle ha brännvin med sig  
vagnen, så han kunde bjuda de som sköt.  
Men August (brudgumman) kom kvällen före bröl-  
lopsdagen, så det blev ingen skjutning, för de  
frösde ju, att han skulle komma på bröllops-  
dagen. — Vi vigdes i salen, och där var klätt  
med blommor, och de hade klätt ett altare  
där. — När vi var ute och visade oss, så gick  
färnor och marskalkar med, och marskalkarna  
bar ljus. Det var en massa folk ute; de hade  
gått mitaviss för att få se, och många hade  
klivit upp i träden, och det var många grenar,  
som brakade ner. Och så sköt de. Var de sig  
mig ritta därinne, så sköt de utanför. De

sköt med "mickor", och det skrällde så förskräckligt.

Första dagen var det ingen dans, men andra dagen var tårnor och marskalkar och en del av släktningarna där och dansade. Och vi hade två spelmän. Tredje dagen var <sup>de</sup> underlydande där, och då dansades det också. Fjärde dagen reste vi hem till Fararp.

På ett bröllop, som jag minns hade de bara tårnor och ingen marskalkar. Tårnorna kallades "brudtårnor". Och där var det minst femton äreportar både enkla och mera praktfulla. Mor var en sådan mästare i att göra äreportar, och denna gången hade hon klätt en jibgran och satt i toppen. Jag var mycket lycklig då.

(\*) brudtårna, -or = brudtårna.